

't Kleyn Hoorns liedtboeck : inhoudende eenige psalmen Davids, lofzanghen, en geestelijcke liedekens, seer bequaem om in de vergaderinghe der geloovigen gesongen te worden

<https://hdl.handle.net/1874/35527>

A E N H A N G S E L:

Van 't kleyn

Hoorns Liedboeck,

Zijnde verscheyden Gheestelijcke
Liedekens/ waer van eenige noyt vooz
desen zijn ghedrucht.

Esai. 12. 5, 6.

Lof-singhet den Heere : want hy heeft
heerlijck gehandelt. sulcks zy kennelijck in alle
Landen. Iuychet ende roemet ghy Inwoon-
deresse tot Zion : want de Heyli-
ge Israëls is groot by u.

I' A M S T E R D A M,

Vooz Abel van der Storck, Boeckver-
kooper op 't Water / in de Delfsche
Spel, Anno 1675.

Den Boeck-verkooper aen den Sanger.

Bemide Sanger, of wel het kleyn Hoorns-Liedt-boeckken, voor desen door my uyt-ghegheven, versien was met de gewoonlijkste en meest bekende gesangen, die soo hier en elders gebruycke worden; Soo hebbe ick nochtans, door ervarentheydt, bevonden, dat, soo voor het Doopen, Avondmael, als anders, eenighe Liedekens worden ghesonghen, buyten dit ons Boeckken, ende dachte daerom goede te wesen (daer toe van eene van onse Voor-ganghers aengeport wesende) die selfde, in 'therdrucken daer by te voeghen: maer alsoo het vermeederen mate noch eynde soude hebben, ende voorgaende Boeckkens, daer mede, ten deele voor die luyden, diese algeede hebben, als ondienstigh souden wesen; soo heb ick beter gheoordeelt die selfde Liedekens (nevens eenige nieuwe) als een **Aenhanghsel** daer achter by te schicken, konnende mede alleen verkocht worden aen die, die de voorgaende Boeckkens alleen hebben, alles tot meerder dienst en minder kosten van de Sangers. Gebruyckt het tot stichtinge, en blijft Gode bevolen van my

U. L. Johannes Bouma.

Aenhanghsel van 't Kaleyn Hoozns Liedt-boeck.

Het 1. Liedt. Van de Verrijfsenis.

Naec de wijse :

Wy gelooven in eenen Godt Almachtigh.

In de laetst' uure
 Sullen de dooden berrijfsen /
 Zoo de Schrijftuur
 Klaerlijck gaet bewijfsen /
 Dan en woerdt daer
 Hooz niemant eentgh hoozdeel /
 Wy moeten hier naer
 Al komen hooz dat Gozdeel.
² Als geschien sal /
 Zoo Christus woerden uptgaben /
 Zoo sulien spal /
 Die liggen in de graben /
 Hooren 't geluyt
 Van des Heeren Basoene /
 En komen upt
 De graben ten dien saysoene.
³ 't Sp. Wyf of Man /
 Die goedt hebben bedzeben /
 Die sullen dan

Verrijfen tot d'eeuwigh leven :
 Maer d'ander party
 Die sullen dan hoorckomen/
 omme dat sy
 Souden gaen in 't verdomen.
 4 Wis 't geschien sal/
 Na Paulus verklaren/
 Dan moeten wy al
 Dooz den Rechter-stoel openbaren/
 Want Christus eersaem/
 Die sal een veder geven
 In sijn lichaem
 Na dat hy heeft bedzeven.
 5 Paulus beweest
 Men diversche Gemeenten/
 Dat dit selve bleest
 Soud' verrijfen met sijn gebeenten/
 Maer principael
 Men de Corinthische Kercke/
 Daer hy 't al te mael
 Schrijft / hoe 't sal gaen te wercke :
 6 Job die beduydt/
 Godt sal my hier na verwecken/
 Met deser huydt
 Sal hy my overtrecken/
 Met dees oogen (alleen)
 Soo sal ick Godt aenschouwen/
 En anders geen/
 Dat was al Jobs betrouwen.

- 7 By binden schoon
 In Esaja geschreven.
 Weer uwe doo'n/
 Sullen wederom leven/
 Met haer Lichaem
 Soo sullen sy berijssen/
 Des Heeren Naem
 Sullen sy loben en prijssen.
 8 Dooz desen troost
 Hebben de seven Sonen
 Als sy wierden getroost/
 't Aijden berdzagen konnen/
 Sy waren te breen/
 En lieten oock haer leven/
 Sy seyden / dees leen
 Sal Godt ons weder geben.
 9 Dit lichaem teer
 Dat men hier siet schoffieren/
 Dat sal de Weer
 Wederom vercierren/
 En maecken 't gelijk
 Den lichaem Christi klaerlijck/
 Om in sijn Rijck
 By hem te zyn eenpaerlijck.
 10 Dit recht insiet
 Hoe Christus is verreesen/
 Want anders niet
 En sal met ons oock wesen
 Dat selve bleesch

Dat aen 't Krups werdt geslagen/
 Dat selve berrees

Weder / na weynigh dagen.

11 Onder die doo

Is hy d'eerste geboren/
 Wy sullen alsoo

Verhysen / als hy is boren/
 Want hy ist hooft

van desen heyligen Tempel/
 Woor die 't geloofte

Is dit een recht exempel.

12 Wzaeders bailiant/
 Dit is in 't concluderen/
 Myn naeste verstant

(Sonder hoogh te studeren)
 Dit liff in 't slot/
 Eneerlijck in 't saepen/
 Dat selve sal Godt

Noch heerlijcken maepen.

Het 2. Liedt. Gebedt-Liedt.

Daer de wijse :

Van Liefde komt groot lijden.

Och mijn Hemelsche Vader/
 daer boven in uwen Throon/
 Myn handen leggh ick te gader

Dooz u weidaden schoon/
 Mijn hert dat lobet u met blijdt/
 Mijn armen tot u op-gestrecht/
 O Godt gebenedijdt.

2 Als ick was in duysterheden
 o Mijn Heer der Heeren goet/
 Ter Hellen-waert gingh treden
 In Egypten stont mijnen boet.
 dat quaedt met quaedt ick loonde doeu/
 die wereldt ick beminde/
 u Doozdt en konde ick niet hebzoen.

3 Met Babel had ick my begeben/
 op den breedten wegh onrecht :
 Dooz Afgoden socht ick dat leven/
 O Heer ick was soo slecht.
 o Ader-Fonteyne ick u liet/
 Een en Duit al sonder water
 Groef ick / maer en wist het niet.

4 Ick lagh in mijnen bloede/
 Met sonden was ick belaeen/
 Ghy quaemt tot mijnen behoede/
 En spzaeckt / willet opstaen.
 Ghy sult leven in eeuwigheydt/
 O sonden wilt beweenen
 Mijn armen zyn open gespzeydt.

5 Under volck socht ick hooft vermonden
 Meynde u te binden daer/
 Mijn wonden open stonden
 om oip te ontfangen klaer :

Den wijn was daer met water gestelt /
 De borgers van die 7 steden
 deden haer naesten geweldt.

6 Bussen en daer toe Sweerden

Sagh ick gebuycken daer /

O Heers hoogh van weerden /

Waer is nu n klepne Schaer ?

dachte ick dickwils in myn gemoet /

dese sochten oock te dooden /

Ia vergoten 's menschen bloedt.

7 Babel was ick doen tegen /

Van dese woud ick byp zyn /

Met een gemoet verlegen /

Buyghde ick de knien myn :

Met Salomon riep ick / o Heer !

Brenght my tot uwer weyden /

Min ziel verlangt soo seer.

8 Doengh ick op der straten /

Met der Cantjcken Buydt /

daer hoorde ick u Legaten

Met slaen der Trompetten geluydt /

O heyligh Woordt her kondigen /

die leyden my op u wegen

Al naer Jerusalem.

9 Waer werdt ick doen ontfangen

Mis een Borger dier stadt /

O Heer / ick had verlangen /

Ghy gaest my tot eenen schat

O heyl'gen Geest in myn gemoedt /

W gheboden ghy my leerde :
 W Lock is licht en daer toe soet.
 10 Daer bandt ick een Fonteyne/
 Veel klaerder dan Kristaël.
 De poozten zijn certyne
 Van peerlen al te mael.
 De Straten zijn van louter Goudt.
 In 't midden stondt verheben
 den Boom des Lebens gebouwt.
 11 Den Wijn wert daer gedzoncken/
 Supber en daer toe klaer/
 Steyn Olve wert my geschoncken/
 Van Christus in mijn wonden daer.
 Men strydet daer oock al om pyss/
 Met Geestelijcke wapens/
 In dat Hemelsche Paradijs.
 12 Geen geweld en is daer inne/
 Noch eenige heerschappp/
 Al die Christum beminnen/
 Zijn Coningen van sonden byp :
 Op die weyde werden sy daer gelepdt /
 Christus is haren Herder :
 Vol genaden en waerheyt.
 13 Dit is de Stadt des Heeren/
 die Blypdt en Coningin/
 Bliackende met witte kleeren
 Klaerder dan de Sonneschijn.
 Van Christo is sy toe-bereydt/
 Met Geestelijcke deughden/

Waren Koningh sy verheydt.

14 Doen buyghde ick mijn kintgen/
En sprack : o Schepper mijn/
W loobe ick t'allen tpen/
die my genadigh wilt zijn.

die my uyt Egypten hebt geleydt/
Met den verloren Sone/
dat eeuwigh leven toe-geseydt.

15 Als ick u had gebonden/
o Koningh van Israël/
Ick dacht / ick moet vermonden
W lof / van Zerubabel :

Tegen de byanden hief ick op mijn stem/
om de mueren op te bouwen
Al van Jerusalem.

16 De byanden waren drele/
om uyt te roepen my/
Twee Legers tot dier stede/
't Een was de Hoer van Babel byp/
dat ander was (ick denck) dat beest/
dat Johannes sagh op rysen/
Van der aerden onbedzeest.

17 Eenem windt had hem verheben/
Van Babel uyt-gegaen.
Eenen stroom die quam gebzeben/
om my te nemen gebarn.

't Beest quam geweldigh boort / en schoot
op my byerige Bylen/
om my te byengen tot de doode.

18 Als Leertwen sy my om gingen/
 van achter en voor seer stuer/
 Maer o Heer ghy helpt my spzingen
 Met David ober de muer.
 De hayren myns hoofts hadt ghy getelt/
 Niet een en konden sy krencken/
 Want ick stondt in u geweldt.
 19 O moet ick Vader loben/
 Genadige Heere soet/
 Want sy gingen noch berooben
 Myjn tijdelijcke goet/
 Dat ghy my Heere weerdigh acht/
 Om verbolginge te lijden/
 van die verkeert geslacht.
 20 Du moet ick dan gaen dolen/
 Met Abraham op dat velt/
 En my her gen in holen/
 Met die Joden een zyn getelt/
 die in Machabeen waren versmaet/
 Liever met haer te sterben/
 dan te laten myns Vaders raedt.
 21 Een Oytlander moet ick wesen/
 Ter wereldt een gaep-spel/
 Om Christus Leer gezesen
 Ben ick verwesen te zyn rebel.
 Een bzeemdelingh ben ick nu bekant/
 Als een Pelgrim / soo wy lesen/
 Gaen dolen achter landt.
 22 Maer o Heere verheben/

Ick bid u / helpc my ras /
 Sendt my d' Engel beneuen /
 Soo ghy dedet Tobias.
 Of ick noch viel in der vanden handt /
 Dat ick u mach belijden /
 O mijn Heer en Coningh balliant.
 23 Wilt vast op my betrouwen /
 Ick verlaet u nimmermeer /
 op mijnen wegh sal ick u houtwen /
 Soo ghy blijft by mijnder Heer ;
 Ick sal by u zyn in water en byer /
 Wilt niet meer tot Babel keeren /
 Maer seght die werelt Adieu hier.
 24 Adieu ghy boose werelt blent /
 Adieu mijn vzienden al /
 Adieu die my niet meer en kent /
 Adieu om Christus wegen smal.
 Adieu den tydelijcken schat.
 Adieu ick moet gaen wandelen
 Na de nieuwe Hemelsche Stadt.

Het 3. Liedt.

Na de wijze :

Help Godt my mach gelingen.

Is ghemaect (na 't ghetuygenisse der Oude) dooz
Dirck Philipsz. (weisende een Leeraer en Oud-
ste der Gemeente Jesu Christi) teghen de doos-
linge van Adam Pastoor van de Godtheydt Jesu
Christi.

Ghy Christen Broeders te samen/
Wilt aenhooren een Liedeken recht/
Wel hoogh-vryffelijcke Namen/
Van den Sone Godts geseght/
Aenschout de Schrift al na den Geest/
Dat ghy recht meught bekennen/
Dat hy van 't begin is geweest.
2 In den eersten wilt aen-mercken/
Doe Christus is dat Goddelijcke Woordt/
Daer dooz sijn Vader gingh werken
In den begin / soo wy hebben gehoordt/
Als Godt Hemel ende Aerde sondeerde reyn /
Soo was dit Woordt by hem verheven/
En met den Vader gemeyn.
3 Wy bekennen na Schrifts belijden/
Eck een met ooren hoordt/
Hy was van ewige tijden/

Wie kan vertellen sijn geboort?

Hy is Godts Even beeldt alleyn/
dat schijnfel zijnder Heerlijckhepdt/
Een spiegel zijns Wesens repn.

4 Hyt den mondt des Alderhooghsten verheben/
Is dat Woordt van eeuwighepdt/
Ende dat Woordt was Godt beneben/
En Godt was dat Woordt / soo Ioannes seyd/
Hy is alleen de wijshepdt Godes groot/
Geboren van den Vader/
Om ons te verlossen van der doot.

5 Als de mensch Godts gebodt had gebrooken
dooz des listigen duppeis raedt/
Soo heeft Godt tot hem gesprooken/
Ende hem beloost een zaedt/
dat ons soude verlossen van 's vbandts nijdt/
En breecken sijn hooft aen stucken.
Hierom sijn wy verblijdt.

6 Dit zaedt vol alder eeren
Werdt Godes Bzuydt hier toe-gesepdt/
van 't begin te genereren
dooz de belosten hoorz dit bescheydt/
van geslacht tot geslacht / soo Martheus verklact/
Na der belosten in figuren
Is de Zoon geopenbaert.

7 Dit zaet wilt recht aenschouwen/
uyt den geloobe / na den Geest bzp/
Als eenen waren Isack vol trouwen/
Nochtans dooz Abrahams was hy/

Hy is de wijse Salomon pertinent
van den rechten David gekomen/
Ma der beloften bekent.

8 Hy wordt oock David gebeten/
Als een Wortel en rechte Stam/
Davids noemde hem een Heer vermeten
Ter hy op aerden quam/
Alle Koningen waren van hem een figuer/
dat hy eeuwiglyck soude regeeren
Met synen Scepter puer.

9 Dese Roede was in Zion geseten/
Als een plantinge des Heeren wel/
Hoogh / edel / boven alle Profeten/
de gerechte Emanuel/
Hy is dat Woordt der gerechtighejdt/
Eenen rechten Woordt des vreden/
Als Esajas heeft gesejdt.

10 Dese Zoon vol alder eeren/
die in Godlycke gedaente was/
die ginch hem selven vernieeren
Ma des Vaders wille te pas/
de gedaente eens knechts nam hy aan/
om ons een exempel te wesen/
Sijn voetstappen na te gacn.

11 Een repne Maeght gepresen/
van Godt versien / en hoogh geacht/
Als sy consentzerde in desen/
ontsingh sy door des Geests kracht/
Zy geloofde Godts Woordt / ende ons is

Een Kindt upt haer geboren/
 Ons tot een Doon gegeven gewis,
 12 Desen Doon hoogh van waerden/
 Van den Hemel / Hemelsch soo men behindt/
 De ander Adam op aerden/
 Nochtans was hy niet aerdtisch gesint/
 Al van der aerden en was hy niet :
 Dat woordt is vleesch gewozden/
 Als ons Johannes bediedt.
 13 Als hy hem op de werclot verklaerde/
 Heeft hy getoont sijn Godlycke macht/
 Sijn Vader hem openbaerde/
 Als sijn beminden Sone geacht/
 Dit is het Broodt van den hemel gedaelt/
 Sijn vleesch is ons een spijse/
 Onseschuldts heeft hy betaelt.
 14 Al dat hy van sijnen Vader hoorde/
 En wat hy te boren hadde gesien/
 Dat self de hy vooz antwoorde/
 Nopt sulck wonder en sagh men geschien :
 Daer en had nopt Mensch Godt aenschouwt/
 Van de eenige Doon des Vaders/
 Wel hem die op hem betrouwt.
 15 De dooden gaf hy dat leven/
 En de blinden haer gesicht/
 De sonde moght hy vergeben/
 Dees wercken velen hem licht :
 Op is de poozt en de rechte baen.
 Niemandt en komt tot den Vader/

Hy en moet dooz den Soon in-gaen.
 16 Dese Soon die magh ons leeren/
 Want hy selfs de waerhepdt is pleyt/
 Sijn Schaepkens gaet informeren/
 dooz synen Geest en vertrooster alleyn:
 Wilt dragen synen last / soo hy ons gebiet/
 Hy is een Fonteyne des levens/
 Sijn gratie geeft hy om niet.
 17 Onse sonden heeft hy gedragen/
 Veel smerten met grooter noodt/
 Al van 't begin der dagen
 Is dat Lammeken gedoodt/
 Dooz ons oertredingh heeft hy gebeen
 doen wy Godts byanden waren/
 Stelde hy syn Vader te vreen.
 18 Dit 's onse Saligh-maecker waerachtigh/
 Een rechte arm van synen Daer/
 In hem soo woont lijfachtigh
 de volle Godtheydt eenpaer/
 Johannes noemt hem waerachtigh Godt/
 daer toe dat eeuwigh leven)
 Dit is de sommige een spot.
 19 Laet ons den Vader dooz Christum bidden
 Ende bergaderen in synen naem/
 Soo is hy by ons in 't midden/
 die hem in den Geest aen-roepen bequaem/
 Tot prijs sijns Vaders altydt voorwaer :
 Soo hem Thomas heeft beleden/
 Bekennen wy Christum klaer.

20 Desen Sone vol van g'aden/
 Gaf sijnen Discipulen de macht/
 Zy deden veel wonder-daden/
 Dooz sijnen Naem geacht:
 Hy hebalse te doopen in sijnen Naem/
 Alle die hier aen gelooben/
 Die zijnder oock toe bequaem.
 21 Al datter meer staet beschreven/
 Van desen Soon excellent/
 Bekennen wy al / beneben
 Dat oude ende nieuwe Testament/
 Hy is Godt ober al in eenwighejdt
 Id 't negenste tot den Romeynen
 Hreft het Paulus uyt-geleydt.
 22 't En heeft my niet verdozent/
 Al om te dichten dit Liedt/
 Om mijn rechte Mede-genooten/
 Soo is het uyt lief den geschiedt:
 Heemt ten best: n mijn hert gesangh/
 Soude men 't al van Christo verhalen/
 Mijn Liedt viel veel te langh.

Het 4. Liedt.

Een nieu stichtelijck Liedeken/
 Op de wijze: Phœbus is langh over, &c.

O Ma het leven hier na te be-erben/
 Moet men den tijds hier wel be-leden/

En om in den Heer te sterben/
 Wacht u vooz onnutte reden.
 Schaemt u zeden dat niet en betaemt/
 op dat ghy niet werdt geblaemt/
 Denckt naer wien ghy zijt genaemt.

2 Hebt ghy den naem sonder de daedt/
 Wat sal 't u doch mogen gelden/
 Als ghy vooz den Rechter staet;
 De ygen gedachten sullen u melden/
 Als het bergelden sal geschien/
 Wy heeft oogen die 't al dooz-sien.
 Wilt in thjds de sonden blien.

3 Want de sonden scheidt u
 En u Godt al van malkand'ren
 Daer moet sijn een leven nieuw/
 Ghy moet li al heel verand'ren/
 En malkanderen hebben lief/
 Ghy moet wesen eenen lief/
 Die elck leest tot zijn gerief.

4 Dat daer in geschreven mozt zijn/
 Dat zijn veel goede wercken/
 Laet u Lichten soo lichten sijn/
 Dat de Lieden kunnen mercken
 Dat wy Klercken zijn van Godt/
 't Sal ons dienen vooz 't hooghste lot/
 M'acht men ons hier vooz sot.

5 Als 't dat ghy te onrecht liddt/
 Weemt u conscienci onschuldigh tot trooste
 Denckt / het is nu mijnen tijdt/
 2

Datmen my achte gelijk de snoodste
 Maecht geen pzooposte tot schelden weer/
 Verblijdt u om dies wille seer/
 Denckt / dit leedt mijn Meester en Heer.
 6 Om den Sanger niet te verbzieten/
 Dit segh ick noch in het schepden:
 Mont ghy wat deughts daer upt genieten/
 Schickt u daer na sonder verheyden/
 't Sal u maecken een rustigh gemoot/
 Ist dat ghy na Godts wille doet/
 Ghy sult hooren / komt seer soet.

Het 5. Liedt.

Na de wijze:

Wel hem die in Godts vreesse staet.

Ghenade vrede seer verblijdt
 Wensch ick Godts volck nu ter tijdt/
 Als nu tot deser stede/
 Veel kracht des Geestes mede/
 2 Met alle die gekomen zijn
 Tot die gemeynschay der Hepligen sijn/
 Gedoopt tot een lichame/
 Verandert seer bequame/
 3 Van 't oude leven upt getreen/
 Te wandelen met Christo heen/
 Als nieuwe Creaturen/
 Soo langh ons dagen duren.

Wilt

- 4 Wilt niet strigh letten op het woort/
 Van dese Bropheet met accroot/
 Als op een licht geprezen/
 In duysternis geresen.
- 5 Ist dat wy nu ontstecken zijn
 Dooz 't ware licht van Christo sijn/
 Dat moet nu aen ons blijcken/
 Of eenighsing gelijcken.
- 6 De Kerke Gods / hier wel op let/
 Zy was van Soude onbesmet/
 Over dueren hout geslagen/
 Of wy dit Beeldt al dragen.
- 7 Een Christelijcke wandel goet
 Men reyn aen ons bespeuren moet/
 Om soo in liefd' en brede
 Te houden eenighede.
- 8 O ghy gedoopte na Christus raet/
 Ist dat het soo met ons niet staet/
 Recht na den geest wilt weten/
 Christum wy niet en eten.
- 9 Laet ons eens recht bedencken wis/
 Hoe Christus lichaem gebroochen is
 Met beel martel'sacp/
 Om ons te brengen gracp.
- 10 Dus most hy leyden in beel smert
 Ter dat hy ons een spijse werdt
 Van hem alsoo gelcecken/
 Doen hy het broodt gingh breecken.
- 11 Hy nam het broodt en sprack bequaem/
 28 3

Neemt ende ret / dit 's mijn lichaem

Dat vooz u werdt gegeven /

Danckbaer wilt hem aenkleben.

12 Doen danchte hy zyn liebe Daer /

Ja nam de Kelck en gaffe haer /

En spzack wilt daer upt dzincken /

Vooz beelen gae ick schincken.

13 Mijn bloet is als een nieu Testament

Vooz u sonden / zyt dit bekent.

Hierom wilt niet vergeten

Mijn lijden in dit cten.

14 Het tepcken vooz oogen haet ons niet /

Sonder het ware wesen siet.

Vrienden wilt recht aenmercken /

't Zyn geestelijcke wercken.

15 O Heer / soo roepen wy u aen /

Het uwen Geest wilt ons by staen /

Dwegen wilt ons leren /

En ons geloof vermeerden.

16 Sterckt oock u Dienaer liebe Heer /

Om upt te dreyden u rechte leer /

Tot lof en eer bequame /

Wileen han uwen Name.

17 Ende onse herten in ootmoet

Met Lydia doch open doet /

En maeckt oock onse ooren

Bequaem om wel te hooren.

18 Op dat ons leven werdt gelepde

Vooz u in rechte gehoozsaemheydt /

Soo mogen wy verlangen
 Van u te zijn ontfangen.
 19 Daer ghy ons hebt belcoft ydcon/
 Te dienen aen u Tafel schoon/
 Met alle Hemelsche Scharen/
 Daer wy soo geeren waren.
 20 Dan sullen wy met soet aenschijn
 Van u ontfangen den nieuwen wijn/
 Niet meer stuckrwijs als desen/
 Maer in een eeuwig wesen.
 21 En singen dan in uwen Thoon
 Blijde Lofzangen alsoo schoon/
 Niet wederom te scheidten/
 Maer eeuwiglijk beryeden.
 22 O Prince / Vader ende Heer/
 Wilt ons verlaten nimmermeer/
 Weest by ons na den Greste
 In dese Lover-feeſte.

Voor al selfs.

Het 6. Liedt.

Van de Op-weckinge Lazari/
 Stemme : Schoone Harderinne.

Kranckheyde had bevangen
 Laz'rus van Bethania/
 Jesus nam zijn gangen
 Na 't Vasteel van Maria/
 die met haer suster Martha

Groot verlangen had daer na,
 2 Martha gantsch verslegen/
 Dol van tranen en droefhepdt/
 Lief den Heere tegen/
 Den Geneser van haer leydt/
 Had haer al te langh gebeydt/
 Klaeght sy hem met treurigh eydt.

3 Ons Broeder / o Heere /
 Die u soo lief was en waerdit /
 Vy en leeft niet meere /
 Ach ! hy leydt al in de aerdt ;
 Had ghy u wat eer verklaert /
 Hier dooz hadt ghy ons bewaert.

4 Doch o Heer / ick weet wat
 't gene wat ghy van Godt bidt /
 Dat hy u van geest dat /
 Soo wil ick verwachten dit /
 Of weer leven mocht u lidt /
 Dooz diens kracht die hooge sit.

5 Jesus die men moet pryssen /
 Sprack tot Martha : hoozt na mijn /
 O Broeder sal berryssen /
 Laet u dit verlichten sijn /
 Want ick wil u Trooster zyn
 In u dyuck en u gevijn.

6 Ick weet sprack Martha klare /
 't Sal met hem als met ons gaen /
 Als men alle gare
 Moet berryssen en op-staen /

Als den grooten dagh komt aen/
Die niemandt vooz-by magh gaen.

7 Ich segh / Martha / gewisse
Dat ick hen / weest niet verdoost/
De verrijffenisse/

Oock dat leven / wie 't geloost/
Die sal leven hoeft vooz hoeft/
Ni waer 't leven hem beroost.

8 En wie leeft / 't is waerheydt/
Spreekt de Heer / met soet geschal/
Die en heeft geen s' waerheydt

Van de doot die komen sal/
Want 't geloof hebzijdtse al/
Vooz den eeuwigen mis-val.

9 Saligh is de name/
Soo ons de Schrijftuer ontbindt/)
Ja heyligh bequame/

Die in d'eerst een deele bindt
Van 't verrijfen / sal geen noodt
Hebben van de tweede doot.

10 Wilt nu al ontwaecken/
Die daer slapen in den doot/
En 't leven haecken/

Beeght hem d'ooren die u noodt
Oyt het graf der sonden s'noodt.
Ja wat is dees lief de groot.

11 't Licht is op-gestreecken/
Lieve menschen / ober al/
Wilt terstondt op-bzeecken/

En betweent der sonden val/
dees Fonteyne is soo soet/
die ons supber wasscher doet.

12 Om Gods Soon te eeren/
Is 't mirakel uyt-gebruydt/
Wilt sijn lof vermeeren/
Soeckt in hem u saligheydt/
Want sy in geen ander leydt.
danckt hem in der eeuwigheyt.

Ioh. 11. 1. Tot lof des Heeren.
Voor al selfs.

Het 7. Liedt.

Vermaen-Liedt aen de Jeught /
Stem : Lestmael reed ick ter jacht.

O Peenen moegen vroegh/
Als het begon te lichten/
Het peynsen sou veel woegh/
dat ick begon te dichten/
Bysonder aen de Jeught dit Liedt/
Waerom sy soo weynigh bliedt
Dan de wereldd vol verdziet.

2 O liebe songe Jeught/
Versint het wel te degen/
Het schijnt booz u wel vzeught/
Maer ghy gaet zware wegen/
Ick bid u gaet doch soo niet boozt/
Recht aen tegen Godes Woordt/

In u sonden niet smoozt.

3 Christus toont ons gereedt/
Twee wegen ongelycke/
D'een smal en d'ander bzeedt,
Den bzeeden moet men wijcken/
Want sy geeft ons een bitter loon/
Wooz al onse diensten schoon/
Die wy deden ydoon.

4 O wereldt vol onkrupdt/
Die soud' hem aen u houwen ?
Hy komt bedrogen ypt/
Die op u set betrouwen ;
't Is maer vooz eenen schoonen schijn
Men te sien / maer vol fenijn
Sult ghy bevonden zyn.

5 Hierom ghy aerden klomp
Maet u doch niet verleyen/
Doet ghy 't / 't is al te plomp/
Hier na sal sy u payen
Met snerfinge der tanden sel/
In een brandt / die dueren sel
Met ewighepds gequel.

6 Wy zyn maer hoy of gras/
Konden wy slechts versinnen/
Dat ons soo snel en ras
De doodt komt overwinnen/
Wy sonden ons wel wachten het
Van de wereldt / want sy set
Deel stricken tot belet.

7 O Wereldt! die u dient
 Hem naecht een swaer ellende/
 En aedt loon krijght uwen bziendt/
 Och die u noyt en kende!
 Mijn vleys wil ich nu crupffen saen/
 Want ich sie ten magh niet gaen/
 Te slepen achter aen.

8 Adieu wereldt verblent/
 Ick wil u baren laten:
 O diend' ick pertinent/
 Maer nu wil ich u haten.
 Wile mijn nettighepdt met blijft
 Wil ich laten tot u spijt/
 Want 't is doch niet een mist.

9 Ick hoel ick heb gedwaelt/
 Heere / van uwe paden/
 Mijn gangh die heeft gefaelt/
 Och neemt my in genade.
 Laet my u vruchten smaecten goet/
 Van uws geests Fonteyne soet/
 Heere soo krijgh ick moet.

10 Help my boozt ende boozt/
 Op dat ick niet beswijche/
 Stercht my met uwen woozdt/
 En neemt van my geen wijche/
 Want ick geeren noch verder waer/
 Daer de straten blinken klaer/
 By u Hemel'che Schaer.

11 O soete melody!

Wanneer sal ick u smaecken/
 Haelt my terstondt tot dy/
 Ick wilt hier al versaecken/
 Ende keeren hier mijnen sin/
 Om dan gaen ten Hemel in/
 Niet beter ick en vin.

12 Och waer ick in de vzeught/
 Ick soud' niet weder keeren/
 Want daer is soet geneught /
 En hier is groot verseeren/
 Die Werelt wil beletter zyn :
 Maer ick moeder tegen stry'u/
 Heere Godt helpt mijn.

13 Prince Vader ydoon/
 Laet het ons doch erlangen/
 Dat wy van u de kroon
 Opt genade ontfangen ;
 En dan singen dat nieuwe Liedt /
 Op den Bergh Zion siet /
 Daer Esdras van bediet.

14 Neemt doch in danck dit Liedt/
 Ghy songe Neught te samen /
 Hier by een hode na bledt /
 Draeght rechte Christen namen.
 Als wy ter rechter zijden staen/
 Dan worden genomen aen/
 om in de vzeught te gaen.

15 Scheyden moet ick van hier/
 Maer daer sal 't eenwigh duren/

In 't eenwigh helsche byer/
 of daer men bzeught labouren/
 Althdt versteecken zijn van Godt/
 of t' ontfangen 't beste lot.
 Siet toe / dat is het slot.

Voor al selfs.

Her 8. Liedt.

Wijse: Al gaet de Son nu hooge, Ofter:
 Reyn Maeghdeken met eeren.

DAnck wil tot Godt op-heben
 Met herten verblijdt/
 Dooz dat hy ons gaet geven
 Desen byen tijdt/
 Niet om des vleys behaegh/
 Maer sijn eer te verbzeuden.
 O! dat wy alle daegh
 Ons blijft hier toe aenleyden,
 2 Wy hebben nu de dagen/
 Daer de Schzift van sepdt/
 om met blijft te besagen
 onse salighepdt:
 Dus yder sie wel toe,
 Dat hy dees gulden bypheydt
 In 's vleys lust niet verdoe/
 Maer alleen tot 's geests blijheydt.
 3 Laet 's werelts blijdschay waren

Met al haer getop/
 Want al die met haer paren
 Sy vergaen als hop/
 Dus lieve jonge Neught
 Wilt een reys ober-leggen/
 Of ghy dooz treck na vzeught/
 Dees wel Adieu meught seggen.
 4. Wel aen wilt dan bewijfen
 Dat ghy Christ'nen bent/
 Het werck dat moet u pzijsen
 Van begin tot endt :
 Dus wilt als Lichten klaer/
 In dese werelddt blincken/
 En doet niet als die daer
 ober twee zijden hincken.
 5. Of wy dan sotten heten/
 Van die sotten zijn/
 Al moet men smaedt op eten/
 Denckt dat is geen pijn/
 Want 't wit daer ick na schiet/
 Dooz het geloobe brandigh/
 Neemt wegh al mijn verdriet/
 Al moet het heten schandigh.
 6. Ick gae mijn Veer na treden/
 Die soo veel verdriet
 Hier dooz my heeft geleden/
 In sijn Thoon berliet.
 Ick wil met groot vermaeck
 Byt Babel nu gaen schepen/

Dat ick in vzeught geraeck/
 Als Babels dienaers schrepen,
 7 Waer wy rijden of baren/
 Houdt dit in den sin/
 Wilt geestes vuchten baren/
 d'een wat meer of min/
 Elck neem sijn roepingh waer/
 Die hy heeft aengenomen/
 Dat wy met vzeught hier naer
 Dooz onse Kerchter komen.
 8 Dat wy dan mogen hooren/
 't Doozt seer blijdelijck/
 Komt hier mijn uytber horen/
 In mijns Vaders rijck/
 Ontfanght nu 't saligh loon/
 Beroydt van eeuwigheden/
 Set op u hooft een kroon/
 En leeft by my in vreden.
 9 Maer eeuwigh wee seer schadigh
 Sal toe-komen haer/
 Die mijnen tijdt genadigh
 Niet en namen waer :
 Dus gaet nu wegh van mijn
 Al des dubbels gesellen/
 Beuoelt der zielen pijn
 En 't altydt duerigh quellen.
 10 Dus wilt wel onderschepden/
 En siet doch eens aen/
 Een liefelijck bezneyden/

En dat hardt af-slaen.
 O vrienden laet altydt
 Die blijven in gedachten/
 En soeckt met gantscher blyft
 Godts Rycke te verrachten.

I. I. Voor al seifs.

Het 9. Liedt. Op den Palm-sondagh.

Stemme: Psalm 68.

Saet op Heer, toont u onvertsaeght.

Mijn Geest doet ick my dzingen sterck/
 Om singen van een heughlijck werck;
 Hoe dat een Opper-Konigh/
 En Heer der Heeren / zyn Antree/
 Sachmoedigh / doch seer heerlijck / deet
 In Jerusalems wooningh.
 Waerom Zach'rias de Propheet
 De docht' ren Zions juychen hoet/
 En noodt tot blyd uyt-kijcken/
 Om dat haer Konigh komt tot haer/
 Sittend' op 't Beulen van 't lastbaer
 Diertjen seer armelijcken.
 Dees Diender / langh vooz heen geweest/
 Wilt dic / gedreven dooz Godts Geest/
 Soo duydlijck uyt te spreccken.
 Verblyt u dan ghy Christen Schaer/

¶

Ru

Nu de geschieder daedt soo klaer
 En waerlyck is gebleecken.
 Doen Jesus tot Bethphage quam/
 En na d' Olyfbergh / iju wegh nam/
 Sandt hy twee songh' ren henen/
 En spzack: In 't Vleck / hier ober / gaet/
 d' Ges'lin die daer gebonden staet
 Brought hier en 't Deul met eenen.
 Draecht yemandt macrom ghyf' outhint/
 Dien seght tot antwoort wel besint:
 De Heer heeft dees van noode.
 Terstont hy 'c volgen laten sal.
 Spbonden 't soo. En deden 't al/
 Alsoo haer was geboden.
 En brachten d' Ezelinne meed'
 Met 't Deul/daer noyt een mensch op reed'
 Waer op' haer klead' ren leyden/
 En Christum setten boven op.
 Veel volcks zind' op de Olyfsbergs top
 Op d' wegh haer klead' ren spreyden:
 And're Palm-tacken hienwen of
 Van 't groen geboomt / en stroyden 't lof
 Vanghs henen op den wege.
 De schare vollercks die boozgingh/
 En die nabolghd' / en hem onsingh.
 Soek die hem liepen tegen/
 Kriepen al t'samen seer veroljdt:
 Hosanna / o gebenedijdt
 Zijt ghy / o Davids' Sone!

O! Koningh Zions hoogh-beroemt;
 Die in den naem des Heeren komt.
 Hofann' is d'hooghste Chroon.
 Met sulck een statie noyt gehoozt
 Quam Christus tot aen Salems poozt
 Van d'Olyf bergh af-rhden.
 Waer dooz de Stadt wierdt heel beroert/
 Dragend' om wien men soo rumaert?
 't Volck antwoozt met verblyden:
 Dit is Jesus de Nazareen
 Een groot Propheet uyt Galileen.
 d'Heer gingh boozt in Godts Tempel/
 En dreef de berkoopers van daer/
 Met de koopers en wisselaer
 Uyt 's Beed-huys heyl'ge dzeempel.
 De Blind' en Lammen hy genas.
 Waer dooz 't Pziester rot tooznigh was/
 Als sy dees wond'ren sagen/
 (En 't roepen der kind'ren veel meer:
 Hofanna / Davids Soon sy eer)
 Soo toondens' haer misshagen/
 En seyden tot Hem / hoozt ghy wel
 Al dit geroep / en dzeemde spel?
 Ja / spzack de Heer der Heeren
 En laest ghy noyt? Der kind'ren wiondt
 En Supgh'lingen u lof doet kondt.
 Een gingh hy van daer keeren / Ic.
 Daer hebt ghy de verbulde daedt?
 Waer van in Zacharias staet/

En Davids Psalm geschreven :
 Dierciert aen d' Hoornen van 't Altaer
 Dees feest met Meyen / gantsch vruchtbaar
 Van een Godtsaligh leven.
 Help / Heer ! het wel- gelucken laet
 Geef dat wy Christ'nen in ons staet
 Christus ons hoost gelijcken
 In sachtmoedige nedrigheyt /
 Op dat d' ingangh ons werd' bereypt /
 In Salems Hemelstij Rijke. Amen.

L. F. Sleutel.

 Het 10. Liedt.

Op Paesch / Van 't lijden Christi /

Stemme :

O heyligh , saligh Bethlehem.

VErsteende Menschen die verstrickt
 Leght aen u eygen wil gebonden /
 Die 't Godlijk licht in d' oogen bliect /
 En nood' tot afstandt van de zonden.
 Wilt ghy dooz 't dreygen noch 't bermaen
 Des Heeren / u niet laten trecken ?
 Soo heft u oogen op / siet aen /
 Laet u tot me-lijden verwecken.
 Menschontwt het smertigh lijden / 't welck
 Gods liefste kindt om u most smaecken.

Ole alleen d'zonck dien bitteren Melck
des doodts / om u saligh te maecten.

Ach! doen den Dofst der Heerlijckheyt/
dit groot onweder sagh opdzingen/
dat hem sijn Vader had bereydt/
Quamt zyn ziele soo sterck bespzingen,

Dat hem het swet / als dzupp'len bloet
van zyn aenschijn d'zoop op der Werden/
En eben wel bleef sijn gemoedt
Wiltigh bereypt / dien Melck t'aenbaerden.

Gelick een Lam dat stemmeloos
dooz zynen Scheerder heen gelept wert/
dat alle huly en troost verloos /
En tot een Doen-offer bereypt wert.

Soo wiert de Sone Godts verra'en/
Gehangen / en wel strenggh gebonden/
Versaecht / en alle smaedt gedaen/
die sy (dooz haet) bedencken konden.

Sijn hepligh lichaem (als gerooft)
Met diepe stramen wiert dooz-slaght/
En sijn gebenedijde hoost
Een doozne kroon ten loon most dragen.

Al dus ellendigh toe gestelt/
Wachten hem die Godtloose knechten
Bypren Jerusaleem in 't Veldt/
Om hem aen 't Kruyce op te rechten.

Daer wiert den Heer / die 't alles schijdt/
dooz nagelt aen handen en voeten/
dat hem sijn rode bloedt ontlep /

Om onse schult booz Godt te boeten.

En hoerwel hy hun niet onthiel
 Van 't geen haer Saligh maecken konde/
 Hoeh trachten sy sijn repne ziele/
 Met laster-reen ter doodt te wonden.

Daggy / hoe sijn bzeecht hy Godts huys /
 En bouwde het weer op in drie dagen/
 Is hy Godts Soon / hy dael van 't kruys /
 Soo sal sijn leeringh ons behagen.

Wees troost gaben de Pharizeen
 Hem in het uiterst van sijn leben/
 En noch heeft hy booz haer gebe'en
 Ach! Wader wilt het hun vergeben.

Bedencht die pijn ober-groot /
 Men plompe nagels soo te hangen/
 Ten lesten noch den wreeden doodt
 Booz al sijn weldaden t'ontfangen.

Ach! weenen noch u oogen niet?
 Barst noch u hert niet booz medoogen?
 Daer selfs de Son booz dit verdriet/
 Waer licht de werelt heeft outoogen.

Schoon als een woorm ball elck bertre'en/
 Een spot en verachtingh der Wiedery
 Heefthy sijn ijden upt-gele'en/
 Tot was volbzacht 't geen most geschieden.

In 'e midden van sijn grootste smert.
 (Hoe seer sy hem oock tozmenteerden /)
 Brande soo sijn verliefde hert
 Dat al des dubbels macht verteerde :

Soo dat nu eick een 't hepligh kooz/
 Berreden mach / en offer plegen/
 Soo hy Godes stemme geest gehooz/
 En blijft geduerigh op sijn wegen.
 Ghy dier-gekochte Chzisten schaer/
 Laet u dit dooz u ziele snijden/
 Het kruys / de smart en 't dootx-gebaer/
 Dat Chzistus om u moste lijden.
 En volght soo sijn boetstappen na/
 Gelyck als hy u eerst beminde/
 Soo sult ghy dan / dooz sijn gena/
 D' Eeuwige rust der zielen binden.

Denckt op 't Endt.

Het 11. Liedt.

Na de wijse : Nu laet ons allegaer, &c.

Let ons alle met lust en vlijst
 Godes goetheyt vertoonen
 Welck hy belooft tot synder tijdt/
 Dooz sijnen lieven Sone/
 Om des Satans hoost te vertreen/
 Ons te stellen in rust en vreen/
 Geloost zy Godt den Heere/
 't Nieuwe Jaer is niet veere.
 Dyt Abrahams zaedt of gelsacht
 Soud' dese heit en vrome

Der/eynen / neemt den tyd wel acht
 Wanneer hy soude komen
 Ons te gebenedyen al
 Van alle sonden en misval/
 geloost zy Godt den Heere/
 't Nieuwe Jaer is niet beere.

God wild Israël een Propheet
 Uyt hun broeders verwecken/
 Als Moses die sy hoorden weet
 Om syn volck te trecken/
 Van des werelts Egyptische strant
 In het eeuwigh beloofde lant/
 geloost zy Godt den Heere
 't Nieuwe Jaer is niet beere.

Die vrucht van Davids lenden soet
 Soud' sitten op syn stoelen/
 't Was Salomon / maer Christus gost
 Ist geestelijck gevoelen/
 Die regeren sal Israël
 Genueijck bzedfaem ende wel/
 geloost zy Godt den Heere/
 't Nieuwe Jaer is niet beere.

Siet een Maeght sal ontfangen sijn
 En eenen Sone baren/
 Diens naem Emanuel sal zijn/
 Dat is Godt met ons klaren
 Te helpen uyt vrucht ende leyt
 Tot die eeuwige saligheyt/
 geloost zy Godt den Heere/

't Nieuwe Jaer is niet veere.
 O Bethlehem seer kleyn geacht/
 Dyt u sal komen eere
 Een Hertoge soo wel bedacht
 In Israël een Heere/
 D'uytgaugh is van eeuwigheyt of/
 En niet van dese aerdt'sche stof/
 gelooft zy Godt den Heere/
 't Nieuwe Jaer is niet veere.
 Deele schoone belofcen neer
 Doet Godt die Heer den synen
 Een bette maeltijdt t'zinder eer
 Vol Myzhe ende Wynen/
 Komt nu ter Feeste wel bereyt
 Al met een supber Waploft's kleyt
 gelooft zy Godt den Heere/
 't Nieuwe Jaer is niet veere.

Ma bet'er.

Het 12. Liedt.

Na de wijze :

Nu laet ons alle danckbaer zijn.

Dank / lof / en eer zy Godt den Heer
 Die synen liebe Sone
 Heeft gesonden van boven neer
 Al upt des Hemels Throone/
 Is mensch geworden en gebaert

Van Maria lief ende waert/
 geloofst zy Godt den Varen/
 In dese nieuwe Jare.

Te Bethlehem in Davids Stadt
 Is 't soete kindt geboren/
 In windelen gewonden mat/
 Heest in den kribb ter slooren
 gelegen / alsoo armelijck/
 En maecht ons dooz sijn aermoed'rijck/
 geloofst zy Godt den Varen/
 In dese nieuwe Jare.

Die Herderen al op het veldt/
 Heest de Engel des Heeren
 Dese blijde boodschap vertelt/
 Alle volcken ter eeren/
 Haren behoeder ende vree/
 Christus die Heer in Davids stee/
 geloofst zy Godt den Varen/
 In dese nieuwe Jare.

Terstout verscheen d' Hemelsche schaar/
 En loofden Godt van waerden/
 Gere zy Godt d' opperste Daer/
 En vrede op der Herden/
 De menschen eenen goeden wil/
 Om Christelijck te leven stil/
 geloofst zy Godt den Varen/
 In dese nieuwe Jare.

De Herders zijn t'samen gegaen
 Om 't kindeken te soeken/

En bondent na de Engels vermaen
 In een kreb ende doecken/
 Zijn weer gekoert met danckbaerheyt/
 Al vooz de groote saligheyt/
 gelooft zy Godt den Dare/
 In dese nieuwe Jaer.

Dese lieve genade soet.
 Is een yder verscheenen/
 Te doen oprechte ware beet/
 dooz 't geloof groot en kleene/
 om eentigh by den Heer te zyn/
 Bezijt al van de Hellsche pijn/
 gelooft zy Godt den Dare/
 In dese nieuwe Jaer.

Na beter.

 Het 13. Liedt. Stemme:

Schoon lief wilt ons troost geven:

Of/ Psalm 6.

WEst verheught in dees tye/
 Een supber Maeght Marie/
 Bezucht van Godts Geest klaer/
 Waerde ons Godes Sone/
 Ropt ter werelt soo schoone/
 In dese nieuwe Jaer.

Te Bethlehem verkoren
 Ist soete Kindt geboren.
 Heet Emanuel daer/
 Dat is / Godt met ons / gratis
 Te helpen upt temtatie
 In dese Nieuwe Jaer.

Een Hertogh ende Heere
 Ist kindeken vol eere :
 't Worde gesocht seer s waer
 Van wijsen upt den Dosten/
 Tot haer hulp ende troosten/
 In dese Nieuwe Jaer.

Een Sterre die haer leyde
 En ober 't huyghen sprejde
 Daer 't kindeken in waer/
 Sy hebben 't aengebieden/
 En offerden 't met byeden/
 In dese Nieuwe Jaer.

Myrrhe / Wierook en Goudt/
 Laet ons dit wel onthoude
 Te offeren eenpaer
 Geest'lijcke offerhanden/
 Sprecht doorz lief de byanden/
 In dese Nieuwe Jaer.

Na beter :

Her 14. Liedt.

Onnut' en schadelijcken arbeydt.

Sangh :

Sangh: Helena.

Hou op die gepl gediect of minne- blachten maecte
 En menigh Maeghd'lyck hert sijn verpnyghede
 ontschaect/

D sin-werck is (als rechts) om sinnen te verfrapen:
 maer wat van selver wast behoeft men niet te zepen.
 Hou op / verwezende konst / van malle malery/

Het boetsel van qua'e lust en sieltsehe soet ernp/
 de jong' en teere rjys breeckt door ontjydigh swayen;
 En wat van selver wast en hoefmen niet te zepen.

Hou op tijt-quistigh hooft dat leugen- storp dicht/
 En d'onbedochte jeught verpbelt en ontsicht.
 Een hungerige maegh is met geen wint te zepen:

En wat van selver wast behoeft men niet te zepen.
 Hou op verdwaesde pen die sotte eersucht rijst/
 En loffelijck van krijg/van slaen/van moord: n schrijft

die tooren/ wzaeck en rijt/ in 't herte doet ver rapen:
 Al wat van selver wast behoeft men niet te zepen.
 Hou op verwijde hant/ die / 't wyl ghy besich zyt

Met nieu fatsoen en dzacht / (te mild in geit en tijt)
 Staegh aen een nieuwen wint van soetighydt laet
 wapen:

Al wat van selver wast behoeft men niet te zepen.
 Hou op die dagelijcks een nieuwen hont boozsle

Tot minderingh van liesd' en meerderingh van gelt
 Die d'Arent tot een Bier / en Rabens maecht van
 Strapen:

Al wat van selver wast behoeft men niet te zepen.
 Hou

Hou op bergifte tong/ die 't volck in sonden blyeft;
 die u een septsfer waent/ maer leydend haer verleyft;
 En tot u balschen troost Gods reden durft verdzapen
 Al wat van selver wast behoefst men niet te zagen.

Hou op/ verdoolde ziel/ van u dwaesfinnigh doen;
 Hou op/ sozghbuldelijck de boosheyt uyt te bloen.
 Werou en ramp sult ghy van sotten arbejdt mayen:
 Al wat van selver wast behoefst men niet te zagen.

Het 15. Liedt.

Middelen tot Heyl en Deughde.

Twee-spraeck. Zangh:

Schoon Amarillis, Seght wat uw wil is.

K. **A**my! wat plagen.

T. **W**ien hooz ich klagen?

K. Een mensch gebuycht dooz veel ellenden.

T. **D**aer is geen quaedt soo groot / of Godt kan 't wenden.

K. **G**odt wendt geen Sondaers quaede.

T. **J**a: als hy sonde laet.

K. **M**aer die niet kan / wat raedt?

T. **G**odt kan raede senden.

Klagher. 2 'k **W**il: maer mis krachten.

Trooster. **T**rachte was 't dooz trachten.

K. **G**nae wenst maecht trachten onbervmogen.

T. **G**nae wenst wijckt dooz onsihtigh tegen rogen.

K. **N**a wenst te doen / is soet.

- T. Na raedt te doen / is goet.
 K. Wenst wort te sterck geboedt.
 T. Maer 't is dooz logen.
 K. 3 Wat boet qua wennis ?
 T. Gebreck van kennis.
 K. Hoe kan de kennis deughde wercken.
 T. De kennis doet elck dinghs waerdye mercken.
 K. Wat brenghet dat mercken in ?
 T. Of groot of klepne min.
 K. Delaeg ! Domheyt van sin !
 T. Kan ondeught stercken.
 K. 4 Wat raedt tot domheyt ?
 T. Merckt waer 't padt krom leydt.
 K. Wat bozert om daer toe te raecten ?
 T. Met hert en ziel geheel tot Godt te naecten.
 K. Hoe naecht men Godt ? T. Te met.
 K. Hoe eerst ? T. Dooz repn gebedt.
 K. 't Hert is te seer besmet
 Met aerdtische saecken.
 T. 5 Maeckt rupme van binnen.
 K. Hoe sal 'k beginnen ?
 T. Hoe groot u noodt is / ober-wegen.
 K. Wat nuthepde is daer in dooz my gelegen ?
 T. Noodts kennis die pozt aen.
 K. Waer toe ? T. Tot Godt te gaen.
 K. 'k Wil / na u raedt / bestaen.
 T. Goe wil kryghet zeghen.

Het 16. Liedt.

Ghebedt in teghenwoordigh en toe-kom-
stelijk lijden.

Stemme: De schoonste die my, &c.

Nu dien het bitter gaet booz 't soet;
 Een arbeyt / booz het loon;
 En hy veel quaets verduren moet/
 Die staet na 's levens kroon:
 Adien het oorzaeck van veel brenghden is/
 Wanneer men komt in vele droeffenis/
 Wanneer men om des goedes wille lijdt/
 En na Godts wil / uyt goet gelieten / strijdt:
 2 Soo danck ick / Heer / van herten dy
 Dat ghy my waerdigh kent/
 Dat ick om uwen name ly.
 O! wel-kom wat ghy sendt.
 't Is waer / 't en is noch maer een kleyn begin:
 Doch / wilt ghy / 'k wil dien wegh oock verder in.
 Maectt my / is 't ulve goet heyt aengenaem/
 Tot meerder waerdigh doch daer by bequaem.
 3 Als my somtijts mijn eygen kracht
 En 't swaerste drups in bals/
 Een suellen angst schiec booz 't gedacht
 En 't bloet om 't hert / bestalt:
 Maer als ick denck wat kracht u kracht wil eer
 In swacke menschen wazacht / verquich ick wa'er.

En

En als ick vind hoe trouw ghy zyt en goedt/
 Beschant de ztel haer we'er met nieuwen moedt.

4. Noch leeft en werckt hy die de macht
 Der duyfsteriffen heeft:

Noch leeft en werckt ghy oock / die kracht
 Om overwinnen geest.

Noch doost hy / Menschen-moorder, al na bloedt/
 Noch blyft ghy / Mensch-behouder, even goedt?

Wat noedt of ons een stercke byandt moet 't/
 Als ghy / heel stercker byendt / ons hulpe doet?

5. Al moet men dooz den kruys-wegh heen:
 't Is hardt / maer saligh padt.

En beter / met Godts volck gele'en/
 Van sonden nut gehad.

Al moet men uyt sijn landt met schand' en scha' :
 Deughts-loon en Ghy volght ober-al noch na.

('t Werdt'sch' Vader-sant te missen valt hem licht/
 Die 't eeuwigh goedt en D heeft in 't gesicht.

6. Al vindt de deught schier nieuwers heul/
 En schijn-deughtd' 't volck verleydt :

Al is ontwiffen pber beul
 Van Satans listighepdt :

Al wozt de waerheyt / dooz een snoode list/
 Berkettert / en booz leugen gebonnist :

Al opent zich een deur tot alle quaedt :
 't Man al niet scha'en als ghy ons niet verlaet :

7. Al kringht de Satan / of sijn le'en/
 In 't een of 't ander Landt/
 't Verkeert-geleerde rot by een/
 D

En schijn-deughtd' 't volck verleydt :

Al is ontwiffen pber beul
 Van Satans listighepdt :

Al wozt de waerheyt / dooz een snoode list/
 Berkettert / en booz leugen gebonnist :

Al opent zich een deur tot alle quaedt :
 't Man al niet scha'en als ghy ons niet verlaet :

7. Al kringht de Satan / of sijn le'en/
 In 't een of 't ander Landt/
 't Verkeert-geleerde rot by een/
 D

En schijn-deughtd' 't volck verleydt :

Al is ontwiffen pber beul
 Van Satans listighepdt :

Al wozt de waerheyt / dooz een snoode list/
 Berkettert / en booz leugen gebonnist :

Al opent zich een deur tot alle quaedt :
 't Man al niet scha'en als ghy ons niet verlaet :

7. Al kringht de Satan / of sijn le'en/
 In 't een of 't ander Landt/
 't Verkeert-geleerde rot by een/
 D

En schijn-deughtd' 't volck verleydt :

Al is ontwiffen pber beul
 Van Satans listighepdt :

Al wozt de waerheyt / dooz een snoode list/
 Berkettert / en booz leugen gebonnist :

Al opent zich een deur tot alle quaedt :
 't Man al niet scha'en als ghy ons niet verlaet :

7. Al kringht de Satan / of sijn le'en/
 In 't een of 't ander Landt/
 't Verkeert-geleerde rot by een/
 D

Scout op de aerdsche handt :

Al hoopt daer upt een bloedt of moordt-placcaet :

't Kan al niet scha'n / alst maer de ziel niet schaedt :

't En schaedt geen ziel / wanneer se stutsel heeft!

S' heeft stuts genoeg / als ghy maer troost en geeft.

3 Hoop op uw huly / is de Pilaer

Die 't hert in hope stijft.

'k Verwensch geen krups / hoe groot en zwaer /

Zoo ghy maer by en blijft.

Maech dat de geest / die moedt van herren geeft /

Mac-by / de selve moet / en meerder heeft.

Geen noodt te groot / soo ghy maer mede gaet.

Geen leedt te wreedt / soo ghy maer by en staet.

9 Uw' Heyl'gen / op der Werld' verprijndt /

(Versprijndt / en niet bekent)

Wrest die oock met u goedighejdt

gedurighlijck ontrent.

Blijft haer getrouweijck in lijden by /

Op dat haer lijden niet bergeefs en zy :

Op dat haer lijden noyt en zy besmet

Met pet dat strijft met wel verdragers wet.

Het 17. Liedt.

Joseph van sijne Broeders verkocht / ett
in Egypten verhoert. Genes. 37.

Daer de wijse :

Rosemonds die lagh gedoocken,

Met 17. Liedt.

51

Seiden vindt men dat Gebroeders
 Altydt trecken eenen lijn:
 Waugh d'een meer aen 't oogh des moederz
 Strackx so salder afgonst sijn:
 Dat oock haet en nydt hier zweeft/
 Joseph u een voorbeeldt geeft.
 2 Hy bondt sijne Broeders t' samen/
 Die te Dothan hy malkaer/
 Strackx een snood herbondt heramen
 Doen sy wierden hem gewaer:
 Slaen wy desen Droomer doodt/
 Pomp'len wy hem in den sloot.
 3 Van vermerckt hy wat sijn droomen/
 Wat sijn konst hem helpen kan:
 Laet ons daerom gantsch niet schroomen/
 Want geen mensche weter van.
 Seggen wy dat geen gedrocht/
 Joseph heeft om hals gebrocht.
 4 't Eel geweten / duy sent cuppen/
 Waughde haer ontstelt vermoedt/
 Die haer boosheyt so kost buygen/
 Dat sy spaerden 't jonge bloedt/
 Zijnd' haer snoodtheyt dus gestut/
 Wierpens' hem in eene put.
 5 Hier lagh 't jonge hert te karmen/
 Maer 't gewissen had geen rust/
 't Was eplacp / en och armen/
 En haer nydt die scheen geblust.
 Ruyen sprack / u niet hem o z sy

Noch nae 's Broeders bloedt niet dorst.

6 Stet hier komen d' Ismaeliten/
Laet hy sun een dienstbaer knecht :
Dan soo kan men 't niemandt wijten/
Dan geschiet den Droomer recht :
Hier wierdt Joseph doe verkocht/
En in slaverny gezocht.

7 Nu was aen dees duyple sonde

Noch een lozen-plaester vast :
Dies bestreeck men dese wonde
Met een schandelijcke quast/
En men dooyter Josephs rook

In 't bloedt van een Seyte-bock.

8 Hier gingh 't op een stroom van weenen/
Die oock 't steenen hert verbaek/
Dader ! Dader ! staecte die steenen/
Riepen sy / en houdt gemak.

Want een Wildt heeft hem verscheurt :

Dader ! niet mig-troostigh treurt.

9 't Was geschiedt : 't was niet te weeren/
't Hert-seer most nu zijn gele en.

Maer Godt wist dit quaedt te keeren/
Tot vertroostigh van 't gemeen :

't Quaedt van 's Broeders boosgemoedt/
Keerde Godt weer om tot goedt.

10 O maer lief d' en trouw magh wonen/
En daer Broeders eenigh zijn :

daer sal Godt dat hups bekennen/
En verjagen 't quaedt seijn!

Want de twist en haer moet boozt/
 Als men na Godts Wetten boozt.

Het 18. Liedt. 2. Matth. 7.

Van de seven Broeders, die voor hares
 Moeders oogen wierden gedoodt.

Nae de wijze :

Wat baet der Nijders arge list.

Hoe kan dat teere Moeders hert
 dees jammer en dees pijn gedoogen !
 dat sy de doodt en nare smert
 Van seven Sonen siet booz oogen ?
 die sy noch in den doodt berstercht/
 Siet wat een vast geloof al wercht !
² Sy wierden vast gepranght / geboeyt/
 Gemartelt / en seer fel geslagen :
 Op dat Godes Wet dus uytgeroeyt/
 Sy sich als Heydens souden dragen :
 Of anders dats in 't byer gebra'en/
 Niet souden 's Coninghs toorn ontgaen.
³ Sy bleven vast aen Godes Woordt/
 En weygh' righ Derckens bleesch te erten :
 Dies bracht men hem ter straffe boozt/
 Maer sy met een oprecht geweten/
 En wilden noch om doodt noch pijn/
 Maeyn-eedigh aen Godes Wetten zyn.
⁴ D' Een wiert na d' ander boozt-gebracht/

De le'en gekayt en af-gesneden :
 Maer Beul noch wzeet heyt hadder kracht/
 Om dooden haer Godts-dienstigheden :
 Soo datter ses in haer gesicht/
 Dooz blam vertelde / zijn heen gericht,
 5 Antiochus / der wreedtheydt sat/
 Den jonghsten Soon socht t'ober-treden/
 op dat hy syn geloof af-tradt/
 En smeycheid' hem dooz soete reden.
 Maer 's Moeders innighijk opset/
 Die vestighd' hem in Godes Wet.
 6 Zy sprack / ben ick u Moeder niet/
 Die u ter wereldt heb gedragen ?
 Gebaert / in lijden en verdriet ?
 ontset daerom geen wreede plagen :
 Dit leven dat u Godt eerst gaf/
 Sal hy verwerken upt het graf.
 7 En vzeest daerom noch vper noch zwaerd/
 Want Godt sal u genadigh wesen :
 Wy zijn gemaeckt van stof en aerdt/
 Godt sal ons van den doodt genesen :
 De Jongh'lingh riep / in Godt gerust/
 Cree toe / en boet u wreede lust.
 8 De straffe die Godt hier gehenght/
 Die lijden wy om onse sonden/
 Schoon ghy 't onnoosel bloedt dus plenght/
 ghy wordt weer in Godts toorn verflonden.
 Tyran ! Tyran / Godt sal u slaen/
 ghy sult zijn geessel niet ontgaen.

Het 19. Liedt.

55

9 Dies zwol Antiochus van spijt/
 Bracht Zoon en Moeder strax om 't leven/
 Alleen uyt bitter' haer en nijdt :
 Maer sy dooz Godes geest gedzeben/
 Bezwecken noch in noodt of smert/
 Maer loofden Godt uyt Ziel en Hert.

Het 19. Liedt.

Petrus en Johannes in den Tempel gaendes
 Genesen eenen kreupelen, Actor. 3.

Na de wijze :

Hoe legh ick hier in dees ellende,

1 En Kreupel lam en stram geboren/
 Lagh daegh'lyckis vooz des Tempels deur :
 En karnid' om aelmoes vooz elckx ooren/
 En jammerde met veel getreur :
 Dat pder Mensch daer dooz betwogen/
 Mee-lijden had / en mede-doogen.
 2 Johannes en Petrus genaechten/
 Om oock den Tempel in te gaen :
 Wy kreet soo deerlijck / dat sy 't staechten/
 En spraecken tot hem / siet ons aen !
 Wy sturende met groot verlangen :
 Op hoop van een geschenck t'ontfangen.
 3 Maer Petrus sprach : dooz Godt gedzeben/
 Wy hebben Silver nochte Goudt :
 Maer wat ick hebb' / sal ick u geven/

In Jesu Naem / dit wel onthoudt /
 Rijst op ; en wandelt utwer wegen /
 Ghy hebt dees gaef van Godt verkregen.
 4 Hy reched' hem op sijne beenen /
 En greep hem by sijn rechter handt :
 Sijn zwacke leden die berdwecnen /
 En wierden vast / en hielden standt :
 Hy sprongh' en wandeld' in den Tempel /
 En danckte Godt in 's Dooz-hofs Drempel.
 5 Een peder sagh dees Kreuvel loopen /
 (Want hy was alle man bekendt)
 Verwondert en verbaest met hoopen /
 Quam peder een daer aen gerent.
 Hy liep aen der Apost'len zijden /
 Om haer sijn weldaedt te belijden.
 6 Toen Petrus sagh dees groote Scharen /
 Sprack hy bymoedigh : Mannen hoorde :
 Wilt in dees daedt op ons niet staren /
 Want wy doen alles dooz Godts Woordt :
 Niet wy / noch ons' Godtbruchtigheden /
 Maer Godt doet dese wonderheden.
 7 De Godt Abrahams onser Vad'ren /
 Sijn Sone Jesum heeft verklaert :
 Op dat ghy al tot hem soudt nadren :
 Maer ghy verbaestert en ontavrdt :
 Hebt hem verloochent en doen schaecken /
 Wanneer Pilatus hem wou slaecken.
 8 Dien Vorst des leuens naemt ghy 't leuen /
 Dien Godt heeft van de doot verweckt :

Waer van wy hier getuygh'nis geben/
 Tot welkers eer dit wonder streckt :
 Dooz sijnen Naem geloof en krachtens/
 Wy dees / dooz u / tot sterckheydt brachten.
 9 Maer 't is bewust / dat uwe sinnen/
 Dooz onverstandt / dus zijn mis-leydt :
 Wilt Godt hierom / dooz Christum minnen/
 Die langh / sijn lijden had dooz leydt.
 Doet daerom boet / belveent u sondens/
 Dan wozyt genae by Godt gebonden.

Het 20. Liedt. Op de wyse :

Meester Clement, ghy vuyle Vent.

Wet bindt men nu al blinde Lien/
 Met balcken in haer oogen/
 Die noch na een kleyn stobeken // sien/
 Sy willen eens anders Hobeken // wien/
 Die selbe niet best en doogen.

't Is wel der Hypocrijten aerdt/
 Veel schuldt een ander op-welben/
 Daer over seer bekommert / bezwaerdt
 Te gaen / en kijcken elders-waerdt/
 En nimmermeer op zyn selben.

Wat siet ghy / sprack de Heers bloot
 Den splinter / als kleyn gebreecken/
 In d'ooge van uwen Zoeder minjoot/
 Piet zjnde geware den balcke groot/

Die in u soge blijft steerken?

Oft / hoe dooft ghy syzeken onbzoet /

Tot ulven Zoeder / houdt stille /

Daer is een splinter die u wee doet /

In 't teere lidt der oogen soet /

Die ick upt-treken wille.

En ghy self en siet niet met blijft /

In u eygen den balcke /

Ghy Huychelaer / ghy Hypocrijt /

Maecht u selfs eerst den balcke quijt /

O ghy gebeyn / de schalcke.

Komt dan en bestet onbeblekt /

Hoe dat ghy desen splinter

Oft d'ooge van ulven Zoeder treckt /

Van splinter klyckers onperfect

En leest men niet / men binter.

Noch lesen wy in Lucas klaer /

Een al so schoon exempel /

Hoe eenen Pharizeus daer

Oft trock met eenen Tollenaer /

Om bidden in den Tempel.

Den Pharizeus stontt en badt /

En spzack / nae sulck gebieden /

O Heer / o Godt / ick danck u / dat

Ick niet en ben een sondigh vat /

gelick als ander lieden.

Hoover noch onrechtveerdigh gast /

Noch overspeelder lebe /

Noch als dien Tollenaer belast /

Tweemaal ick in der weecke vast/
 Van als ick chienden gebe.
 Den Tollenaar die heeft gestaen
 Van verre / en hy en wilde
 Sijn oogen niet ten Hemel slaen/
 Maer sloegh op sijn bozst als belaeen/
 En badt den Heer seer minde.

O Godt weest doch genadigh my
 Armen Sondaer / dus weder
 Gingh desen gerechtveerdighst huy
 C'huys booz den anderen / want hy
 Die hem verheft / wort neder.
 Wie hem vernedert / wert verhooght/
 Christus om ons veraden/
 Betooght / dat 't roemen niet en dooght
 op eygen bzoemheydt / en pooght
 Een ander te versmaden.

Een is noodigh.

Met 21. Liedt.

Wijse : Wie klopt daer voor mijn deure.

Bedriegelijcke geesten/
 Om eer en aerdsch profijt/
 Derwecken heel tempeesten/
 oproer / bevolgh en strydt/
 Nu in desen laetsten tijdt.
 Met Godts-dienstigh versieren/

En schijn-hepligen klay/
 Op Symons wijse / stieren
 Sy groote hoopmanschap/
 En volgen Balaams stap.

Widus sy hun geneeren/
 En leven weeldigh / doch
 De wereldt oyt was geeren
 Gepaeyt met sulck bedroggh/
 En dit geschiedt haer noch.

De leugen siet geresen
 Of sy de waerheydt waer/
 Nae sy roemt haer te wesen
 d' Oprechte waerheydt klaer/
 De wereldt geloofst oock haer.

't Hepligh Woordt van den Heere
 Wordt grouwelijck veracht/
 Men scheidet Ketters leere;
 Daer 't alles dooz gewracht
 Is / en dooz bestaet in kracht.

't Woordt Godts is groot van waerde/
 't Sal eeuwiggh blijven staen /
 Nochtans Hemel en Werde
 Sullen met vper verdaen
 Worden / en geheel vergaen.

Maer die Godts Woordt ontfangen
 In 't herte wel bereydt/
 Den wille Godts aenhangen
 Naer 't woordt / met goedt bescheydt/
 Blijben in der eeuwigheydt.

Hoe wil elck niet verwerven
 Dees Medicijne soet?
 Die tegen 't eeuwigh sterben
 Soo krachtigh is en goet/
 Dat 't eeuwigh leven doet.
 't Is wonder boven wonder/
 En jammerlyck berdziet/
 Dat pegelijck bysonder
 Na desen rijckdom niet
 Al blytiger om en siet.
 Hoe haest men hem soo yenen/
 In 't duyfter na den doot?
 Waer booz is doch verschenen
 Een licht voor elcken bloot/
 Al soo heerlijck / schoon en groot?
 Dit Licht alleen den pueren
 Godts-dienst oprecht beveelt/
 Maer die op Creaturen
 Betrouwt of eert een beeldt/
 Godts eer' hy berooft en steelt.
 Vergeefs zijn ander Boecken/
 Die leeren Mensch' instel/
 Maer Weduwe besoecken
 En Weesen in 't geuel/
 Met bystandt / behaeght Godt wel.
 Daer toe hem gantsch ontdecken
 Dan 's wereldts lusten al/
 Met haer sondige blecken/
 Want dies' aenhanght / hy sal

Oock komen met haer ten bal.

Men magh in 't Landt gebuycken

Hier der zielen Lust-hof/

De soete krupden rupcken/

Des zy den Heere lof/

Dus laet ons niet wesen slof.

En laet ons de genade

Godts niet versuymen / maer

Wel waer-nemen gestade/

In hem te volgen naer/

Want sijn Jock en is niet zwaer.

Of als Capernahten

ons oock den wee toe komt/

En een gelijck verwijten/

Want 't en haet niet geroemt/

of Chyisten te zijn genoemt.

Wziendt heten oft reyn Waeghden/

Wat helpet / soo wy schier

Den Bypdegom mis-haeghden/

oft waren bonden hier

Sonder Byplofts-kleedt oft wyer ?

Wy zijn doch menighbuldigh

Gelwaerschouwt al genoegh/

Dus laet ons dan verbuldigh

Handt houden aen den ploegh.

't Omsten is altydts te broegh.

Een is noodigh.

Register der Liedekens.

In de laetste uur.	Pag: 3
Och mijn Hemelsche Vader.	6
Ghy Christen Broeders te samett.	13
Om het leven hier na te be-erven,	18
Genade / vrede seer verblijdt.	20
Kranckheydt had bevangen.	23
Op eenen morgen broegh.	26
Danck wilt tot Godt op-heben.	30
Mijn geest boel ick my dzingen sterck.	33
Verstreckende menschen die verstreckt.	36
Laet ons alle met lust en vlyt.	39
Danck / lof / en eer zy Godt den Heer.	41
Weest verhenght in dees tye.	43
Hou op die gepl gedicht / of Ec.	45
Wy my ! wat plagen.	48
Madien het bitter gaet booz 't soet.	48
Selden vindt men dat Gebroeders.	51
Hoe kan dat teere Moeders hert /	53
En Kreupel lam en stam geboren.	55
Wat vindt men nu al blinde Aien,	57
Bedriegelijcke Geesten.	59

E Y N D E.